

НАН України», закладами вищої освіти, відділами освіти в ОТГ областей України, зокрема Київської, Житомирської, Черкаської, закладами загальної середньої та дошкільної освіти.

Вивчаючи попит на ринку праці Інститут пропонує підвищення кваліфікації за всіма акредитованими в університеті спеціальностями: "Початкова освіта", "Дошкільна освіта", "Філологія", "Інформатика", "Парламентаризм та публічне управління" та ін. Відкрита нова спеціальність "Освітні вимірювання", яка включає в себе підготовку кадрів з метою забезпечення належного рівня моніторингу якості освіти, добору кадрів тощо.

Кращі наукові школи сприяють професійному зростанню слухачів курсів і студентів, зокрема забезпечується:

- навчання за інноваційними освітніми програмами відповідно до стандартів ЄС;
- сучасний рівень модернізованого освітнього середовища з професорсько-викладацьким складом, що налічує авторів шкільних підручників і навчальних посібників для закладів освіти усіх рівнів, розробників інноваційних методик навчання, експертів МОН України, міжнародних експертів, фахівців в галузі освітніх вимірювань та моніторингу якості освіти тощо;

- якісний аудіо- та відеоконтент, мультимедійний супровід освітнього процесу за гнучкою системою на базі відкритого інтегрованого освітнього середовища з інтелектуальним додатком для організації самоосвітньої діяльності здобувача освіти.

Активна діяльність Інституту сприяє впровадженню інновацій у процесі розвитку професійних компетентностей педагогічних і науково-педагогічних працівників, забезпечення кадрового потенціалу сфери освіти. Налагоджена співпраця із значною кількістю інституцій, освітніх закладів зумовлена інтенсивністю процесів модернізації системи освіти, дозволяє забезпечувати якість професійної підготовки фахівців освітньої галузі, а також перепідготовки фахівців інших галузей, одночасно нарощувати соціальний капітал, сприяє позитивним тенденціям його трансформації в умовах воєнного стану.

Список використаних джерел

1. Кількість внутрішньо переміщених осіб в Україні зросла до 6,9 млн осіб – МОМ.
URL: <https://ua.interfax.com.ua/news/general/856074.html>

2. Навчально-науковий інститут перепідготовки, підвищення кваліфікації та доуніверситетської підготовки НПУ імені М.П. Драгоманова. URL: <https://ippk.npu.edu.ua/pro-institut>

УДК 321

Биба В.В., к.т.н., доцент; Пікалов О.О., студент
*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

СУТНІСТЬ І ЗМІСТ ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКОЇ ПРАЦІ МЕНЕДЖЕРА

В загальному вигляді менеджмент слід представляти як науку і мистецтво перемагати, уміння домагатися поставлених цілей, використовуючи працю, мотиви поведінки та інтелект людей. Йдеться про цілеспрямовану дію на людей з метою перетворення неорганізованих елементів на ефективну і продуктивну силу. Іншими

словами, менеджмент – це усі людські можливості, які використовують лідери для досягнення стратегічних і тактичних цілей організації.

Управління є інструментом організації виробництва, необхідним для того, щоб підприємство мало змогу досягнути вибрану кінцеву мету управління. Організація виробництва і управління є невід'ємні один від одного. Без організації виробництва управління втрачає сенс, оскільки не можна управляти хаосом, а без управління навіть при чіткій організації виробництво є малоефективним.

Управління починається з моменту вибору кінцевої мети і здійснюється при проектуванні, організації, будівництві, функціонуванні, реконструкції і модернізації підприємств.

Мета управління – це кінцевий бажаний результату праці. Після того, як мета вибрана, вона починає підкорювати людей, які прагнуть її досягти, бо методи і засоби, які вибираються людьми, визначаються наміченою метою. Мета управління має бути реально досяжною, не суперечити об'єктивним законам природи і суспільства, мати конкурентну форму вираження, бути зрозумілою усім, хто працює заради її досягнення, і не повинен змінюватися в процесі просування до неї [2, с. 124].

Через організаторську діяльність, тобто розподіл і об'єднання завдань і компетенцій, цілеспрямовано відбувається управління стосунками на підприємстві. Організація – це засіб досягнення цілей підприємства. З економічної точки зору організаційна діяльність веде до підвищення ефективності роботи підприємства, з точки зору управління персоналом вона передає зміст роботи і розподіляє її по виконавцям [1, с. 75].

Поняття управлінської праці до певної міри пов'язане з поняттям управління як об'єкту або сфери його застосування. Якщо вважати, що будь-яка праця проявляється в двох формах – фізичній і розумовій, то управлінська праця це один з різновидів розумової праці.

Управлінська праця – це праця, основне завдання якої є забезпечення цілеспрямованої, скоординованої діяльності як окремих учасників спільного трудового процесу, так і трудового колективу в цілому. Це планомірна діяльність працівників адміністративно-управлінського персоналу, спрямована на організацію, регулювання, мотивацію і контроль за роботою співробітників організації.

Управлінська праця виділилася в особливу категорію громадської праці з подальшою диференціацією по видах і підвидах робіт і базується на розумінні управління як виду професійної діяльності, властивій всякій спільній праці. Якщо в одному загальному процесі бере участь група осіб, то обов'язково виникає необхідність координації їх трудових зусиль [2, с.230].

Праця менеджера є висококваліфікованою діяльністю по досягненню цілей організації.

Під управлінською працею розуміється:

праця керівників (ухвалення рішення);

праця фахівців (підготовка і аналіз інформації для ухвалення рішення);

праця технічного персоналу апарату управління (доведення рішення до виконавців) [3, с.261].

Праця менеджера припускає наявність робочої сили, предмета праці і його засобів. Предметом праці на підприємстві є інформація, а також людина або група осіб, які можуть стати потенційними покупцями або постачальниками товарів або послуг. Безпосереднім продуктом праці менеджера виступає управлінське рішення, вибір альтернативи у вигляді наказу, розпорядження або плану заходу, а також іншої управлінської документації, що визначає розвиток об'єкту управління.

Досвід успішного управління ґрунтований на комбінації, синтезі знань і мистецтва менеджменту. Використання наукових прийомів і методів допомагає менеджерам вирішувати проблеми як в рутинних, таких, що повторюються, так і в екстремальних ситуаціях. Основу, межі і міру різноманітності техніки менеджера визначають закони, використання яких на практиці здійснюється через принципи управління.

Принципи не вибирають, їх наслідують залежно від методів управління і техніки роботи. Техніка управління виступає у вигляді способів і прийомів, перекладів принципів в практику менеджменту. Єдиних правил такого перекладу немає. Техніка роботи менеджера носить альтернативний характер і свою реалізацію знаходить в індивідуальному стилі управління.

Використання техніки щоденного спілкування з людьми і інформацією обумовлене технологією ухвалення рішень, управлінських стосунків і в найбільш узагальненому виді – стилем управління. Управлінська праця не створює матеріальних благ, але є невід'ємною частиною праці сукупного робітника і в цьому відношенні вона виступає як праця продуктивна.

Зміст управлінської праці в організації залежить від його об'єкту і визначається структурою виробничих процесів, прийомами праці, його технічним оснащенням, а також взаємовідносинами, що виникають в процесі виконання управлінських функцій.

Отже, і предмет праці, і його продукт – інформація служать основою управлінської діяльності. Тому оволодіння нею – найбільш актуальне завдання менеджера, вплив якого все більше визначається не силою і багатством, а знаннями [3, с.262].

Список використаних джерел

1. Данюк В.М. Організація праці менеджера: навч. посібник. К.: КНЕУ, 2006. 276 с.
2. Петрова І. Л. Управління персоналом в процесі організаційних перетворень. Формування ринкової економіки : зб. наук. праць. Спец. випуск. Управління людськими ресурсами: проблеми теорії та практики : т. 1, ч. II. К. : КНЕУ, 2007. С. 646–655.
3. Скібіцька Л. І. Організація праці менеджера: навч. посібник. К.: Центр учбової літератури, 2010. 360 с.

УДК 377.620

Глебова А.О., к.е.н., доцент

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

Солових Є.М., к.п.н., доцент

*Харківський національний університет імені Василя Назаровича Каразіна
(м. Полтава, Україна)*

УДОСКОНАЛЕННЯ КОМПЕТЕНЦІЙ СУЧАСНИХ УПРАВЛІНЦІВ НА ОСНОВІ ВПРОВАДЖЕННЯ ГЛОБАЛЬНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ

Виклики XXI століття (пандемія, війна, глобалізація) стали реальними викликами для управлінців різних рівнів управління у всіх країнах світу та їх компетенцій, формування яких починає відбуватися ще в системі освіти. Впровадження в Україні компетентнісного підходу обумовило необхідність модернізації навчального процесу. Оскільки набір фахових та спеціальних компетенцій почав динамічно змінюватися, тоді як навчальний процес є більш сталим і його модернізація потребує часу, фахівців та законодавства. З 2018 року для підготовки управлінців та фахівців інших галузей та